

וְרָזָא דְמַלְכָּה (משלי ג יט) יְהו"ה בְּחֻכְמָה יָסַד אֶרֶץ
 פּוֹנֵן שָׁמַיִם בְּתִבּוּנָה, בְּאַפָּא דְאִיהוּ י' יָסַד
 בְּרַתָּא דְאִיהִי ה' זְעִירָא, וְעֵלָּה אֲתָמַר (בראשית לו
 יא) וְאָבִיו שָׁמַר אֶת הַדְּבָר, בְּאִיפָּא דְאִיהִי ה' עֲלָאָה
 פּוֹנֵן שָׁמַיִם דְאִיהוּ ו', וְאִיהוּ בֶן י"ה, וְכַד יְהוֹן
 מִתְקַרְבִּין אֲתַוּוֹן אָב עִם אִם בֶּן עִם בַּת כָּל חַד בְּבַת
 זַוְגִינָה, ה' עֲלָאָה (סְלִיק) לְגַבֵּי י', ה' (תַּתְּאָה) נְחִית לְגַבֵּי
 ו', הַאי אִיהוּ קַרְבָּן עוֹלָה וְיִזְרַד, בְּהַהוּא זְמַנָּא (יחזקאל
 לו ז) וְתִקְרְבוּ עֲצָמוֹת עֵצִים אֶל עֲצָמוֹ, וְרָזָא דְמַלְכָּה
 (בראשית ב כג) עֵצִים מִעֲצָמֵי וּבֶשֶׂר מִבְּשָׂרִי, עֵצִים מִעֲצָמֵי
 דָּא י' עִם ה', וּבֶשֶׂר מִבְּשָׂרִי דָּא ו' עִם ה', (שם כד) וְעַל
 בֶּן יַעֲזֹב אִישׁ אֶת אָבִיו וְאֶת אִמּוֹ וְגוֹמַר.

וּבְנֵין דָּא כַּד סְלִיק ה' לְגַבֵּי י' אֲתָמַר בְּה (ויקרא ו
 ב) זֹאת תֹּזְרַת הָעוֹלָה הִיא הָעוֹלָה, דְּהִיא

לשון הקודש

אִם, בֶּן עִם בַּת, כָּל אֶחָד עִם בַּת זַוּגוּ, ה'
 הָעֲלִינָה (עוֹלָה) לִי, ה' (תַּתְּחִינָה) יוֹרְדַת לִי.
 זְהוּ קַרְבָּן עוֹלָה וְיִזְרַד. בְּאוֹתוֹ הַזְּמַן
 וְתִקְרְבוּ עֲצָמוֹת עֵצִים אֶל עֲצָמוֹ, וְסוּד
 הַדְּבָר – עֵצִים מִעֲצָמֵי וּבֶשֶׂר מִבְּשָׂרִי, עֵצִים
 מִעֲצָמֵי זו' י' עִם ה', וּבֶשֶׂר מִבְּשָׂרִי זו' ו' עִם
 ה', וְעַל בֶּן יַעֲזֹב אִישׁ אֶת אָבִיו וְאֶת אִמּוֹ
 וְגוֹמַר.

וּמִשּׁוּם זֶה כְּשֶׁעוֹלָה ה' אֶל י', נֶאֱמַר בְּה
 זֹאת תֹּזְרַת הָעֲלָה הִיא הָעֲלָה, שְׂהִיא

הִיא אוֹמְרַת קוֹל דּוּדֵי דּוּפֶק, הַדְּפֶק עוֹלָה
 וְיִזְרַד, עוֹלָה ה' הָעֲלִינָה אֶל הִי, וְיִזְרַדַת
 ה' תַּתְּחִינָה אֶל ו', שְׂהוּא קַרְבָּן לִיהוּ"ה,
 קַרְבָּן עוֹלָה וְיִזְרַד.

וְסוּד הַדְּבָר – יְהוּ"ה בְּחֻכְמָה יָסַד אֶרֶץ
 פּוֹנֵן שָׁמַיִם בְּתִבּוּנָה, בְּאַפָּא שְׂהוּא י' יָסַד
 הַבַּת, שְׂהִיא ה' קַטְנָה, שְׂעֲלִיָּה נֶאֱמַר
 וְאָבִיו שָׁמַר אֶת הַדְּבָר, בְּאִם שְׂהִיא ה'
 הָעֲלִינָה פּוֹנֵן שָׁמַיִם, שְׂהוּא ו', וְהוּא בֶּן
 י"ה, וּכְשִׂיֵּהוּ מִתְקַרְבִּים הָאוֹתִיּוֹת אָב עִם

(דברה) סְלִיקַת לְגַבִּי אַפָּא, וְכַד נְחִיתַת לְגַבִּי פְּרָא
 אַתְמַר בְּהַּ (שם ה) וְאַשׁ הַמְזַבְּחַת תּוֹקֵד בּוּ, אַתְוֹקֵד בִּיהַ
 פְּשִׁלְהוּבִין דְּרַחִימוּ, וְהָכִי כַד נְחִית ו' לְגַבִּי ה' (בראשית
 דִּילִיָּה, וְי' סְלִיק לְגַבִּי ה' דִּילִיָּה, פְּהֵהוּא זְמַנָּא בראשית
 כח יב) וְהֵנָּה מְלֹאכֵי אֱלֹהִים עוֹלִים וְיִזְרְדִים בּוּ, פִּל
 אֲלִין דְּפִיקוֹן דְּשָׁאָר עֲרֻקִין, וְהָכִי אוֹקְמוּהוּ סְלֻקִין
 תְּרִין וְנַחְתִּין תְּרִין, סְלֻקִין תְּרִין י"ה דָּא לְגַבִּי דָּא,
 וְנַחְתִּין תְּרִין ו"ה דָּא לְגַבִּי דָּא.

וְעוֹד סְלֻקִין תְּרִין רוּחָא וְאַשָּׁא, דְּאֵינוֹן קְלִין
 וְסְלֻקִין בְּדְפִיקוֹ, וְנַחְתִּין תְּרִין מִיָּא וְעַפְרָא,
 דְּאֵינוֹן כְּבִדִין בְּדְפִיקוֹ, וְאֵינוֹן מִיכָא"ל וְנְבְרִיא"ל
 נּוֹרִיא"ל רְפָא"ל, מִיכָא"ל מִיָּא, וְנְבְרִיא"ל אֲשָׁא,
 נּוֹרִיא"ל רוּחָא, רְפָא"ל עַפְרָא, י' בְּרִישָׁא, ה"ה פְּנִדִין,
 ו' בְּנוּפָא, ה"ה הַבֵּל סְלִיק הַבֵּל נְחִית, הַבֵּל סְלִיק

 לשון הקודש

וְיִזְרְדִים שְׁנַיִם ו"ה זֶה לְזוּ.
 וְעוֹד עוֹלִים שְׁנַיִם - רוּחַ וְאַשׁ, שְׁהַם
 קוֹלוֹת, וְעוֹלִים בְּדַפְקָא, וְיִזְרְדִים שְׁנַיִם -
 מִים וְעַפְרָא, שְׁהַם כְּבִדִים בְּדַפְקָא, וְהַם
 מִיכָא"ל וְנְבְרִיא"ל נּוֹרִיא"ל רְפָא"ל.
 מִיכָא"ל מִים, וְנְבְרִיא"ל אֲשׁ, נּוֹרִיא"ל
 רוּחַ, רְפָא"ל עַפְרָא, י' בְּרִישָׁא, ה"ה פְּנִדִים,
 ו' בְּנוּפָא, ה"ה הַבֵּל עוֹלָה וְהַבֵּל יוֹרֵד,

(שהיתה) עוֹלָה אֶל הָאֵב, וְכִשְׂיִזְרְדַת לְבָנָא,
 נְאָמַר בְּהַּ וְאַשׁ הַמְזַבְּחַת תּוֹקֵד בּוּ, נִשְׂרַפַת
 בּוּ בְּשִׁלְהָבוֹת שֶׁל אֶהְבָּה, וְכַד כִּשְׂיִזְרְדַת
 ו' אֶל הַה' שְׁלָה, וְי' עוֹלָה אֶל הַה' שְׁלָה,
 בְּאוֹתוֹ הַזְּמַן וְהֵנָּה מְלֹאכֵי אֱלֹהִים עוֹלִים
 וְיִזְרְדִים בּוּ. כָּל הַדְּפֻקִים הִלְלוּ שֶׁל שָׁאָר
 הָעוֹרְקִים, וְכַד פְּרִשׁוּהוּ, עוֹלִים שְׁנַיִם
 וְיִזְרְדִים שְׁנַיִם, עוֹלִים שְׁנַיִם י"ה זֶה לְזוּ,

דא ה' עלאה דסליק לגבי י' דאיהו עשר אמירן,
ובמאי סליק בקלא דאיהו ו'.

והבל נחית דא ה' תתאה דנחית לגביה
ואתעבדת דבור, קריבו דכל הבלים וקלא
ודבורא איהו פ"ה, דאיהו בחושפן מיל"ה, פליל
פלא, איהו קריבו דאדנ"י בעמודא דאמצעיתא
קרפן ליהו"ה, ודא שכינתא תתאה, ואיהי (ואיהו)
יחודא דאתון יהו"ה בצדיק, דאיהו אות ברית,
וזכאה איהו מאן דקריב אתון אליו בצלותין,
דאיהי קרפנא דקודשא בריך הוא שכינתא דיליה
בפומוי, זכאה איהו מאן דמיחד לון בקריאת שמע
ובצלותיה, דקריבו דלהון ודאי בעמודא
דאמצעיתא, יחודא דלהון בצדיק, ומאן איהו
דמיחד פלא ומקרב פלא עלת העלות.

לשון הקודש

של האותיות יהו"ה עם צדיק, שהוא אות
הברית, ואשרי הוא מי שמקריב את
האותיות הללו בתפלות, שהוא הקרפן
של הקדוש ברוך הוא, שכינתו, בפיו,
אשרי הוא מי שמיוחד אותם בקריאת
שמע ובתפלתו, שמקרבה שלהם ודאי
בעמוד האמצעי, היחוד שלהם בצדיק,
ומי הוא שמיוחד הכל ומקרב הכל? עלת
העלות.

הבל עולה זו ה' עלינה שעולה ל',
שהוא עשר אמירות, ובמה עולה? בקול
שהוא ו'.

והתבל יורד זו ה' התחתונה שיורדת
אליו ונעשית דבור, הקרבה של כל
ההבלים וקול ודבור הוא פ"ה, שהוא
בחושפן מיל"ה, פולל הכל, הוא קרבה
של אדנ"י בעמוד האמצעי קרפן ליהו"ה,
וזה השכינה התחתונה, והיא (הוא) היחוד

אֲדַהְבִי הָא סָבָא קָא אֲזַדְמֵן לִיה דִּהְוָה נְהִיר
עֲלָמִין רַבִּי פְנִיחָם בְּן יָאִיר שְׁמִיָּה, וְאָמַר
רַבִּי רַבִּי, וְדַאי קָרִיבֵי דְאַרְבַּע אֲתָנוּן וְיַחְוּדָא דְלַהוֹן
בְּעַמּוּדָא דְאַמְצְעִיתָא, וְקָרִיבֵי וְיַחְוּדָא דְלַהוֹן הָכִי
הוּא בְּצַדִּיק, וּבְתַרִּין דְרַגִּין מִיַּחְדִּין לֹון יִשְׂרָאֵל,
בְּקִרְיַאת שְׁמַע דְעֶרְבִית וְשַׁחְרִית, וּמְקָרְבִין לֹון
בְּצִלּוֹתָא דְשַׁחְרִית וְעֶרְבִית, וְדָא קָרְבָן עוֹלָה וְיִזְרַד,
ה' עוֹלָה בְּעַמּוּדָא דְאַמְצְעִיתָא, ו' יִזְרַד בְּצַדִּיק, אָפּ
עַל גַּב דְכֹלָא קְשׁוּמָ, עוֹלָה וְיִזְרַד ה' בְּאֵת י', ה'
בְּאֵת ו', מִיָּד דְאָמַר מַלְיָן אֵלִין פֶּרַח.

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן לְחַבְרָא, וּבָאָה חוֹלְקָנָא
דְעֵלְאִין וְתַתְּאִין אֵינּוֹן בְּאַסְפְּמוּתָא לְסַיִיעַ
לָן, הָאִי אֵיחֵי דְאוּקְמוּהוּ מְאִרֵי מִתְנִיתִין דְבַר נֶשׁ
דְאַשְׁתִּדַּל בְּפוֹלְחָנָא דְמְאִרְיָה דְכָל בְּרִיִּין דְעֵלְמָא
אֵינּוֹן בְּסִיעֵתָא דִּילִיָּה, כְּמָה דְאוּקְמוּהָ כָּל הָעוֹלָם

לשון הקודש

וערבית, וזה קרבן עולה ויזרד, ה' עולה
בעמוד האמצעי, ו' יזרד בצדיק, אף על
גב שהכל אמת, עולה ויזרד ה' עם אות
י', ה' עם אות ו', מיד שאמר הדברים
הללו, פרח.

אמר רבי שמעון לחברים: אשרי חלקנו
שעליונים ותחתונים הם בהספמה לסייע
לנו. והו שפארוהו בעלי המשנה, שאדם

פינתים הנה זקן מזדמן לו שהיה מאיר
העולמות, רבי פניחם בן יאיר שמו,
ואמר: רבי רבי, ודאי שקרבת ארבעת
האותיות ויחודם בעמוד האמצעי,
והקרבה והיחוד שלהם, כך הוא בצדיק,
ובשתי דרגות מיחדים אותם ישראל,
בקריאת שמע של ערבית ושחרית,
ומקרבים אותם בתפלת שחרית

כָּלוּ לֹא נִבְרָא אֱלֹה לְצִוּוֹת לָזֶה, וְאֶפִּילוּ שְׂרָפִים
 וְחַיֹּת וְאוֹפָנִים לֹא אֶתְבָּרְאוּ אֱלֹה לְסִיּעָתִיהָ, וְכֵד
 בַּר נֶשׁ אֶפִּיק הַבָּלִים וְדַבּוּרִים בְּצִלוֹתֶיהָ, כַּמָּה
 עוֹפִין פֶּתַחֲיוֹן גְּדַפְיָהּ וּפִימִיָּהּ לְקַבֵּל לֹזֶן, הִדָּא
 הוּא דְכֵתִיב ^(קהלת י') כִּי עוֹף הַשָּׁמַיִם יוֹלִיד אֶת הַקּוֹל
 וּבַעַל כְּנָפַיִם יַגִּיד דָּבָר, וְנִטִּיל קוֹדֶשׁ בְּרִיךְ הוּא
 אֵלִין מַלְיָן וּבְנֵי בְּהוֹן עֲלָמוֹן, דְּאֶתְמַר בְּהוֹן ^(ישעיה סו)
 כִּי כַּאֲשֶׁר הַשָּׁמַיִם הַחֲדָשִׁים וְהָאָרֶץ הַחֲדָשָׁה
 אֲשֶׁר אֲנִי עֹשֶׂה, וְרָזָא דְמַלְכָּה ^(שם נא טז) וְאֲשִׁים דְּבַרֵּי
 בְּפִיךָ וּבְצֵל יָדֵי כַּסִּיתִיךָ, לְנַטַּע שָׁמַיִם וְלִיסַד אָרֶץ
 וְלֵאמֹר לְצִוּוֹן עִמִּי אָתָּה. ^(דף ק"ו ע"א) אֵל תִּקְרֵי עִמִּי
 אֱלֹה עִמִּי בְּשׁוֹתְפוֹ.

אֲדַהְכִּי הָא סָבָא קָא נָחִית פֶּתַח וְאָמַר ^(שיר ה ב)
 אֲנִי יִשְׁנָה וְלִבִּי עָר, אֲנִי יִשְׁנָה מִרְחִימָאֵי

לְשׁוֹן הַקּוֹדֶשׁ

הוּא הַדְּבָרִים הַלְלוּ וּבִנְיָה מִהֶם עוֹלָמוֹת,
 שְׁנֵאמַר בְּהֶם כִּי כַּאֲשֶׁר הַשָּׁמַיִם הַחֲדָשִׁים
 וְהָאָרֶץ הַחֲדָשָׁה אֲשֶׁר אֲנִי עֹשֶׂה, וְסוּד
 הַדָּבָר - וְאֲשִׁים דְּבַרֵּי בְּפִיךָ וּבְצֵל יָדֵי
 כַּסִּיתִיךָ לְנַטַּע שָׁמַיִם וְלִיסַד אָרֶץ וְלֵאמֹר
 לְצִוּוֹן עִמִּי אָתָּה, אֵל תִּקְרֵי עִמִּי אֱלֹה עִמִּי,
 בְּשׁוֹתְפוֹת.

בִּינְתָיִם הָרִי הַזֶּקֶן יוֹרֵד, פֶּתַח וְאָמַר: אֲנִי
 יִשְׁנָה וְלִבִּי עָר, אֲנִי יִשְׁנָה מִאֲדַהְכִּי

שְׁמִשְׁתַּדֵּל בְּעִבּוּדַת רַבּוֹנוֹ, שְׂכַל הַבְּרִיּוֹת
 שֶׁל הָעוֹלָם הֵם בְּסִיעוֹ, כְּמוֹ שֶׁבְּאֲרוּחַ כָּל
 הָעוֹלָם כָּלוּ לֹא נִבְרָא אֱלֹה לְצִוּוֹת לָזֶה,
 וְאֶפִּילוּ שְׂרָפִים וְחַיֹּת וְאוֹפָנִים לֹא נִבְרָאוּ
 אֱלֹה לְסִיעוֹ, וּבְשִׂאָדָם מוֹצִיא הַבָּלִים
 וְדַבּוּרִים בְּתַפְלָתוֹ, כַּמָּה עוֹפוֹת פּוֹתְחִים
 בְּנִפְיָהֶם וּפִיָּהֶם לְקַבֵּל אוֹתָם, זֶהוּ שְׂכַתוֹב
 כִּי עוֹף הַשָּׁמַיִם יוֹלִיד אֶת הַקּוֹל וּבַעַל
 כְּנָפַיִם יַגִּיד דָּבָר, וְנִטִּיל הַקּוֹדֶשׁ בְּרִיךְ

דאתרחק מני, ולפי ער כד אתיא לגבי, לכלה
 דהות נשואה לחתן, ואתרחק מינה, נפלת בני
 מרעא, ואתפנשו כל אסיין לגבה, ולא הוו יכלין
 למנדע מרעא דילה, אסיא קרטנא הוה תמן דהוה
 אשתמודע בדפיקו, בעשרה מיני דפיקין דבעי
 לאסתכלא בהון אסיא, לקבל עשר אצבעאן, ולא
 הוו אשתמודעאן במרעא דילה אלא הוא, דכמה
 משקין וריחין טבין מתפוחין, דאתמר בהון (שם ז ט)
 וריח אפך פתפוחים, וכמה משקין מעסים רמונים
 הוו משקין לה אסיין אחרנין, ולא הוו מהניין לה,
 עד דאתא (דהאי) אסיא קרטנא אסתכל בדפיקו
 דילה, ואיהי אשתמודעא באסיא, ואמרת (שם ה ב)
 קול דודי דופק, ואיהו אמר פתחי לי, פתחי לאת
 י' דאיהי עשרה מיני דפיקו, קול דודי דופק דא

לשון הקודש

טובים מתפוחים, שנאמר בהם וריח
 אפך פתפוחים, וכמה משקים מעסים
 רמונים היו משקים אותה רופאים
 אחרים, ולא היו מועילים לה, עד שבא
 (שם) הרופא הקרטני והסתכל בדפק
 שלה, והיא נכרה לרופא, ואמרה קול
 דודי דופק, והוא אמר פתחי לי, פתחי
 את האות י', שהיא עשרה מיני דפק,
 קול דודי דופק זה ו', דופק בשער,

שהתרחק ממני, ולפי ער בשבא אלי.
 לכלה שהיתה נשואה לחתן והתרחק
 ממנה, נפלה בבית חליה, והתקבצו
 אליה כל הרופאים, ולא היו יכולים
 לדעת את המחלה שלה. רופא הקרטני
 היה שם שהיה מכיר בדפק, בעשרה
 מיני דפקים שצריך להתבונן בהם רופא,
 כנגד עשר אצבעות, ולא היו מכירים
 בחליה אלא הוא, שכמה משקים וריחות

ו' דפיק לתרעא, בשית (דפיקין) פרקין דדרועין,
 ורזא דמלה (שם יד) ידיו גלילי זחב ממולאים
 בתרשיש, בתר"י ש"ש, בתרין דרועין שית פרקין,
 וכלהו רמיוזין במלת פראשית דאיהו בר"א שי"ת.

ועליהו אתמר פתחי לי באת ב', (תהלים קיח
 יט) פתחו לי שערי צדק, (שם כד ז) שאו
 שערים ראשיכם והנשאו פתחי עולם ויבא מלך
 הכבוד, ובגין דא פתחי לי באת ב', (שם קיח כ) זה
 השער ליהו"ה, ודא את ב' מן פראשית, אחותי
 באת א' מן פראשית, רעיתי באת ר' מן פראשית,
 יונתי באת י' מפראשית, תמתי באת ת' מן
 פראשית, שראשי באת ש' מן פראשית, (נמלא ט"ל,
 רזא דמלה יהו"ה אח"ד דסליק לחשבון ט"ל), דבר אחר נמלא
 ט"ל באלהי"ם, וביה איהי מליא"ה, באן אתר

לשון הקודש

ליהו"ה, וזו האות ב' מן פראשית. אחותי
 - באות א' מן פראשית. רעיתי - באות
 ר' מן פראשית. יונתי - באות י'
 מפראשית. תמתי - באות ת' מן
 פראשית. שראשי - באות ש' מן
 פראשית. (נמלא ט"ל, סוד הדבר - יהו"ה אח"ד, שעולה
 לחשבון ט"ל). דבר אחר נמלא ט"ל,
 באלהי"ם, ובו היא מלא"ה, באיזה
 מקום? פיוס השביעי שהוא הששי, ועל

בששת (הדפיקים) הפרקים של הזרועות,
 וסוד הדבר - ידיו גלילי זחב ממלאים
 בתרשיש, בתר"י ש"ש, בשתי זרועות
 ששה פרקים, וכלם רמזוים במלת
 פראשית, שהוא בר"א שי"ת.

ועליהם נאמר פתחי לי באות ב', פתחו
 לי שערי צדק, שאו שערים ראשיכם
 והנשאו פתחי עולם ויבא מלך הכבוד,
 ומשום זה פתחי לי באות ב', זה השער

בְּיוֹמָא שְׁבִיעָא דְּאִיהוּ שְׁתִּיתָאָה, וְעַל רִישֵׁיהּ י'
 עֲטָרָה כְּלִילָא מְעֻשְׂרָה, י' אִיהוּ טַפָּה דְּאִתְּמַשְׁכַּת
 מִן מוֹחָא לְגַבֵּי ה' אֲפִיקֵי מַיִם, ו' רוּחָא דְּנַפְיָא
 מֵאֲזֵן שְׁמַאלָא, רוּחַ צְפוֹנִית דְּהָוָה נָפִיק מֵאֲזֵן
 שְׁמַאלָא דְּלֵבָא, וְהָוָה מְנַשֵּׁב בְּכַנּוֹר דְּדוֹד וְהָוָה
 מְנַגֵּן מֵאֲלִיו, וְעַלֵּיהּ אֲתַמַּר קוֹל דְּדוֹדֵי דוּפְק,
 דְּבִקְדָמִיתָא אָמְרַת ה' זְעִירָא אֲנִי יִשְׁנָה מִן י"ה,
 עַד דְּאֲתַעַר ו' לְגַבֵּי דְּאִיהוּ רוּחַ, וּמִיָּד קוֹל דְּדוֹדֵי
 דוּפְק בְּשִׁית אֲתַזוֹן מִן בְּרַאשִׁית, דְּאִינוּן לְקַבֵּל שִׁית
 תִּיבִין דִּיחֻדָּא, וְאִינוּן לְקַבֵּל שִׁית יוֹמֵי בְּרַאשִׁית.

וְעוֹד פִּתְחֵי לִי בְּיוֹמָא קְדָמָאָה דְּאִיהוּ יְמִינָא,
 דְּעַלֵּיהּ אֲתַמַּר (שם קמה טז) פּוֹתַח אֶת יְדֵיךָ
 וּמִשְׁפִּיעַ לְכָל חַי רְצוֹן, יְדֵיךָ יוֹדִיךָ, דָּא י' דְּאִיהוּ
 לִימִינָא, אַחֲזוֹתֵי בְּיוֹמָא תְּנַיִנָא דְּתַמָּן ה', יוֹנְתֵי
 בְּיוֹמָא תְּלִיתָאָה דְּתַמָּן ו', שְׂרַאשֵׁי נְמָלָא טַל בְּיוֹמָא

לשון הקודש

שהוא רוח, ומיד קול דודי דופק בשש
 אותיות מבראשית, שהם כנגד שש
 התבות של היחוד, והן כנגד ששת ימי
 בראשית.

ועוד, פתחי לי ביום הראשון, שהוא
 ימין, שעליו נאמר פותח את ידיך
 ומשפיע לכל חי רצון, ידיך יודיך, זו י'
 שהיא לימין, אחזתי ביום השני, ששם

ראשו י', העטרה הכלולה מעשרה, י'
 היא טפה שנמשכת מן המה אל ה'
 אפיקי מים, ו' הרוח שיוצאת מאזן
 שמאל, רוח צפונית שהיתה יוצאת מאזן
 שמאל של הלב, והיתה מנשבת בכנור
 דוד, והיה מנגן מאליו, ועליו נאמר קול
 דודי דופק, שבראשונה אמרה ה' קטנה
 אני ישנה מן י"ה, עד שהתעורר ו' אלי

רביעאה (ג"א תליתאה), דאיהו כללא דיו"ד ה"א וא"ו
 דאיהו חושבן ט"ל, ודא איהו גופא וברית דחשבינן
 חד בחשבון, דאיהו וא"ו דסליק אח"ד, ו' עלאה
 עמודא דאמצעיתא, ו' תתאה צדיק, א' אחיו על
 תרנייהו דאינון חד.

קוצותיו אלין שית קצוות דאינון ה"א, שית
 פרקין דכלילן בתרין שוקין, דאינון יום
 חמישי ויום ששי, דעלייהו אתמר (שיר ח טו) שוקין
 עמודי שש, רסיסי לילה דא שכינתא תתאה
 כלילא מיו"ד ה"א וא"ו ה"א, ואמאי אתקריאת
 לילה, דאיהו ליל שבת ליל שמורים, דאיהו ודאי
 ליהו"ה, בהוציאו אותם מארץ מצרים. ועוד אני
 ישנה במשנה, ולבי ער באורייתא, דאתמר בה (שם)
 ב (ג) התאנה הנטה פניה, דאינון תלמידי חכמים

לשון הקודש

שהם יום חמישי ויום ששי, שעליהם
 נאמר שוקין עמודי שש, רסיסי לילה -
 זו השכינה התחתונה הכלולה מיו"ד ה"א
 וא"ו ה"א, ולמה נקראת לילה? שהיא
 ליל שבת ליל שמורים, שהיא ודאי
 ליהו"ה, בהוציאו אותם מארץ מצרים.
 ועוד, אני ישנה - במשנה, ולבי ער -
 בתורה, שנאמר בה התאנה הנטה פניה,
 שהם תלמידי חכמים בשלשים ושתים

ה', יונתי ביום השלישי, ששם ו', שראשי
 נמלא טל ביום הרביעי (השלשי), שהוא
 הפלל של יו"ד ה"א וא"ו, שהוא חשבון
 ט"ל, וזהו גוף וברית שנחשבים אחד
 בחשבון, שהוא וא"ו שעולה אח"ד, ו'
 העליונה - העמוד האמצעי, ו' התחתונה
 - צדיק, א' מראה על שניהם שהם אחד.
 קוצותיו, אלו שש קצוות שהן ה"א,
 ששה פרקים שכלולים בשתי שוקים,

בְּלִבְךָ נְתִיבוֹת פְּלִיאוֹת חֲכָמָה, בְּלִבְךָ אֱלֹהִים
 דְּעוֹבְדָא ^(דף קו ע"ב) דְּבְרָאשִׁית, בְּלִבְךָ דְּאִיהוּ ב' מִן
 בְּרָאשִׁית ל' מִן לְעֵינֵי כָּל יִשְׂרָאֵל, ^(שיר ב יג) וְהַגְּפָנִים
 סְמָדָר נָתְנוּ רִיחַ אֱלִין בְּעֵלְי מְצוֹת, קוּמִי לָךְ רַעֲיָתִי
 יָפְתִי וְלִכִּי לָךְ קוּמִי לָךְ בְּאוּרֵייתָא דְּבִכְתָּב, יָפְתִי
 וְלִכִּי לָךְ בְּהַלְכָּה אוּרֵייתָא דְּבַעַל פָּה, וְעוֹד אֲנִי
 יִשְׁנָה בְּתַלְתַּת מָאָה וְשִׁתִּין וְחָמֵשׁ פְּקוּדִין דְּלֹא
 תַעֲשֶׂה, כְּחוּשְׁבֵּן אֲתוּוֹן יִשְׁנָה, וְלִבִּי עַר בְּרַמ"ח
 פְּקוּדִין דְּעֵשֶׂה כְּחוּשְׁבֵּן וְלִבִּי וְר' מַעַר, רְמוֹ
 דְּאֲתִיְהִיבוּ מִימִינָא וּמִשְׁמָאלָא, מֵאֵי ע' מִן עַר
 דְּאִיהוּ בְּתוֹסְפֵת, דָּא עֲמוּדָא דְּאֲמַצְעִיתָא, דְּאֲתִמַּר
 בֵּיה ^(דברים לג כח) עֵין יַעֲקֹב, דְּאִיהוּ עֲמוּדָא דְּאֲמַצְעִיתָא
 דְּכָלִּיל פְּקוּדִין דְּעֵשֶׂה וְלֹא תַעֲשֶׂה. דְּאֲתִיְהִיבוּ
 מִימִינָא וּמִשְׁמָאלָא בֵּיה כְּלִילָן.

לשון הקודש

תַעֲשֶׂה כְּחוּשְׁבֵּן אוֹתוֹת יִשְׁנָה, וְלִבִּי עַר –
 בְּמֵאתִים אַרְבַּעִים וּשְׁמוֹנֶה מְצוּוֹת עֵשֶׂה
 כְּחוּשְׁבֵּן וְלִבִּי וְר' מַעַר, רְמוֹ שְׁנַתְנוּ מִימִין
 וּמִשְׁמָאל. מַה זֶה ע' מִן עַר שְׁהוּא
 בְּתוֹסְפֵת? זֶה הָעֲמוּד הָאֲמַצְעִי שְׁנַמַּר בּו
 עֵין יַעֲקֹב, שְׁהוּא הָעֲמוּד הָאֲמַצְעִי שְׁכוּלִל
 מְצוּוֹת עֵשֶׂה וְלֹא תַעֲשֶׂה, שְׁנַתְנוּ מִימִין
 וּמִשְׁמָאל בּוּ הֵם כְּלוּלִים.

נְתִיבוֹת פְּלִיאוֹת חֲכָמָה, בְּשָׁלְשִׁים וּשְׁנַיִם
 אֱלֹהִים שֶׁל מַעֲשֶׂה בְּרָאשִׁית, בְּלִבְךָ שְׁהוּא
 ב' מִן בְּרָאשִׁית וְל' מִלְעֵינֵי כָּל יִשְׂרָאֵל.
 וְהַגְּפָנִים סְמָדָר נָתְנוּ רִיחַ – אֵלוּ בְּעֵלְי
 מְצוּוֹת. קוּמִי לָךְ רַעֲיָתִי יָפְתִי וְלִכִּי לָךְ –
 בְּתוֹרָה שְׁבַכְתָּב, יָפְתִי וְלִכִּי לָךְ – בְּהַלְכָּה
 בְּתוֹרָה שְׁבַעַל פָּה. וְעוֹד, אֲנִי יִשְׁנָה –
 בְּשָׁלֹשׁ מֵאוֹת וּשְׁשִׁים וְחָמֵשׁ מְצוּוֹת שֶׁל לֹא

וְעוֹד קוֹל דְּדוּדֵי דוּפֵק דָּא עֲמוּדָא דְאַמְצָעִיתָא,
 דְּאִיהוּ תוֹרָה פְּלִיל תְּרִי"א, דְּאִתְּהִיב מִתְּרִין
 דְּרוּעִין דְּתַמָּן אַבָּא וְאַיְמָא דְּאִינוּן י"ה, וּבְהוּן
 אֲשַׁתְּלִים תוֹרָה דְּאִיהוּ ו' פְּלִיל תְּרִי"ג, ה' תַּתָּא
 אֲזַרִּיתָא דְּבַעַל פֶּה פְּלִילָא מִפְּלִהוּ אֲתוּוּן, וּבְה
 אֲשַׁתְּלִים יְהו"ה.

וְעוֹד אֲנִי יִשְׁנָה, שְׁנִיָּה וּדְאִי לַחֲכָמָה דְּאִיהוּ י'
 פֶּד אֲתֵרְחַק מִיְנִי רְחִימָאֵי דְּאִיהוּ ו', וְרָזָא
 דְּמָלְא (משלי ג יט) יְהו"ה בְּחֲכָמָה יָסַד אֶרֶץ כּוּיִן שָׁמַיִם
 בְּתַבּוּנָה, בְּחֲכָמָה דְּאִיהוּ אַבָּא י', יָסַד בְּרִתָּא דְּאִיהוּ
 אֶרֶץ, ה' זַעֲרָא הָאֶרֶץ וּדְאִי, כּוּיִן שָׁמַיִם דָּא ו',
 בְּתַבּוּנָה דָּא אִימָא עֲלָאָה, דְּבִינָה אֲתִקְרִיאַת לְעִילָא
 פֶּד אִיהוּ עִם בַּעְלָה, תְּבּוּנָה אֲתִקְרִיאַת לְתַתָּא פֶּד
 אִיהוּ עִם ו', דְּאִיהוּ בֵּן, ו', וְת' דְּאִיהוּ תַּפְּאֶרֶת,
 אֲשַׁתְּאֶרֶת אִיהוּ ה' עֲמִיה, וּבְהַהוּא זְמַנָּא דָּאֵת י'

לשון הקודש

שְׁהִיא י', כְּשֶׁהִתְרַחַק מִמֶּנִּי אֱהוּבֵי שְׁהוּא
 ו', וְסוּד הַדְּבָר - יְהו"ה בְּחֲכָמָה יָסַד אֶרֶץ
 כּוּיִן שָׁמַיִם בְּתַבּוּנָה. בְּחֲכָמָה, שְׁהוּא אֵב
 י', יָסַד הַפֶּת שְׁהִיא אֶרֶץ, ה' קִטְפָּה -
 הָאֶרֶץ וּדְאִי, כּוּיִן שָׁמַיִם זֶה ו', בְּתַבּוּנָה -
 זֶה הָאֵם הַעֲלִיּוֹנָה, שְׁפִינָה נִקְרְאֵת לְמַעְלָה
 כְּשֶׁהִיא עִם בַּעְלָה, וּתְבּוּנָה נִקְרְאֵת
 לְמַטָּה כְּשֶׁהִיא עִם ו' שְׁהוּא בֵּן, ו' וְת'

וְעוֹד, קוֹל דְּדוּדֵי דוּפֵק, זֶה הָעֲמוּד
 הָאַמְצָעִי שְׁהוּא תוֹרָה פּוֹלֵל תְּרִי"א,
 שְׁנַתֵּן מִשְׁתֵּי זְרוּעוֹת, שְׁשָׁם הָאֵב וְהָאֵם
 שְׁהֵם י"ה, וּבְהֵם הַשְׁתַּלְּם תוֹרָה שְׁהוּא ו'
 פּוֹלֵל תְּרִי"ג, ה' תַּחְתּוֹנָה, תוֹרָה שְׁבַעַל
 פֶּה כּלוּלָה מִכָּל הָאוֹתִיּוֹת, וּבְה הַשְׁתַּלְּם
 יְהו"ה.

וְעוֹד, אֲנִי יִשְׁנָה, שְׁנִיָּה וּדְאִי לַחֲכָמָה

אִיהוּ עִם אִימָא, וְאִיהוּ מְרַחֵק מִינָהּ, אֶתְמַר בָּהּ אֲנִי
יִשְׁנָה (וְאִיהוּ שְׁנָה לָהּ).

וְעוֹד יִשְׁנָה בְּגִלּוֹתָא, דְּלֹא דְפִיק בָּהּ, וּבְתַחֲוֹא
זְמַנָּא דִּי יִתִּי בְּעֵלָהּ, קוֹל דְּוִדִּי דּוֹפֵק דְּאִיהוּ
ו' רְחִימוּ דִּילָהּ, רוּחַ צְפוֹנִית נְפִיק לְגַבָּהּ דְּנִשְׁבִּיב
בְּכַנּוּר דְּוֹד, וְרוּחַ דְּרוּמִית מְסַטְרָא דִּימִינָא, וְרוּחַ
אֱלֹהִים מְרַחֶפֶת עַל פְּנֵי הַמַּיִם, דְּאִינוּן מַיִם
מְסַטְרָא דְחָסֵד דְּתַמָּן חֲכָמָה.

וּבְזְמַנָּא דִּי יִתִּי פּוֹרְקָנָא, דְּפִיקוּ סְלִיק וְנַחֲתִית
בְּגִוּוֹנָא דְקָרְבָן עוֹלָה וְיִזְרַד, סְלִיק ה' ^{ה'}
עֲלָאָה לְגַבֵּי י', וְנַחֲתִית ה' תַּתְּאָה לְגַבֵּי ו', וּמַה דְּהוּהָ
יְהוּ"ו, אֶתְחַזֵּר יְהוּ"ה, אָבָא עִם אִימָא, בְּרָא עִם
בְּרֵתָא, וּבְגִין דָּא אָמַר נְבוֹאָה ^(ירמיה ט כב) כֹּה אָמַר
יְהוּ"ה אֵל יִתְהַלֵּל חֲכָם בְּחֲכָמָתוֹ, דְּאִיהוּ לִימִינָא

לשון הקודש

אֱלֹהִים מְרַחֶפֶת עַל פְּנֵי הַמַּיִם, שְׁהִם מַיִם
מְצַד חֲסֵד שְׁשֵׁם חֲכָמָה.

וּבְזְמַן שֶׁתְּבֵא הַגְּאֻלָּה, הַדְּפֵק עוֹלָה
וְיִזְרַד כְּמוֹ שֶׁהַקְּרָבָן עוֹלָה וְיִזְרַד, עוֹלָה ה'
הַעֲלִינָה לִי, וְיִזְרַדֶּת ה' תַּחְתּוֹנָה לְו', וּמַה
שֶׁהִיָּה יְהוּ"ו חוֹזֵר לְהִיּוֹת יְהוּ"ה, הָאֵב עִם
הָאֵם, הַבֵּן עִם הַבֵּת, וּמִשּׁוּם זֶה אָמַר
הַנְּבִיא כֹה אָמַר יְהוּ"ה אֵל יִתְהַלֵּל חֲכָם
בְּחֲכָמָתוֹ, שֶׁהוּא לִימִין בְּזְמַן שֶׁהַקְּדוּשׁ

שְׁהוּא תַּפְאֲרַת, נְשִׂאֲרַת הִיא ה' עִמוֹ,
וּבְאֹתוֹ זְמַן שֶׁהָאוֹת י' הִיא עִם הָאֵם וְהִיא
מְרַחֶפֶת מִמֶּנָּה, נֶאֱמַר בָּהּ אֲנִי יִשְׁנָה וְהִיא
שְׁנָה לָהּ.

וְעוֹד יִשְׁנָה, בְּגִלּוֹת, שְׁלֵא דּוֹפֵק בָּהּ,
וּבְאֹתוֹ זְמַן שֶׁיֵּבֵא בְּעֵלָהּ, קוֹל דְּוִדִּי
דּוֹפֵק, שְׁהוּא ו', הָאֱהוּב שְׁלָהּ, רוּחַ
צְפוֹנִית יוֹצֵאת אֵלֶיהָ שְׁנוֹשְׁבֶת בְּכַנּוּר
דְּוֹד, וְרוּחַ דְּרוּמִית מְצַד הַיְמִין, וְרוּחַ

בְּזִמְנָא דְקוּדְשָׁא בְּרִידָא הוּא מְרַחְקָא מִשְׁכִּינְתֵיהּ,
 וְאֵל יִתְהַלֵּל הַגְּבוּר בְּגְבוּרְתּוֹ, וְתַמָּן גְּבוּרָה בְּצַפּוֹן
 וְתַמָּן עוֹתָרָא, הָדָא הוּא דְכְתִיב (איוב לז כב) מְצַפּוֹן זָהָב
 יֵאָתֶהּ, וּבְגִין דָּא וְאֵל יִתְהַלֵּל עֲשִׂיר בְּעֲשָׂרוֹ, (תַּמָּן
 לְצַפּוֹן שְׁנַאמַר מְצַפּוֹן זָהָב יֵאָתֶהּ), בְּזִמְנָא דְאֵת ו' מְרַחְקָא
 מֵה' דִּילֵיהּ, כִּי אִם בְּזֹאת יִתְהַלֵּל הַמִּתְהַלֵּל הַשָּׁבֵל
 וְיִדְוַע אוֹתִי כִּי אֲנִי יְהו"ה וְגוֹמַר, כִּד יְהִי יְהו"ה
 כְּדָקָא יָאוֹת כָּל אוֹת בְּחִבְרָתָהּ, הָדָא הוּא דְכְתִיב
 (בראשית ב כג) עֵצִים מִעֲצָמֵי וּבָשָׂר מִבְּשָׂרֵי לְזֹאת יִקְרָא
 אִשָּׁה כִּי מֵאִישׁ לִקְחָהּ זֹאת.

עַל כֵּן יַעֲזֹב אִישׁ אֶת אָבִיו וְאֶת אִמּוֹ, דָּא חֲכָמָה
 אָבִיו, וּבִינָה אִמָּא, הָדָא הוּא דְכְתִיב (משלי ב ג)
 כִּי אִם לְבִינָה תִקְרָא, וְדַבֵּק בְּאִשְׁתּוֹ דָּא ו' בֵּן,
 וּלְבַתֵּר דְּאֵתְדַבֵּק בְּאֵתִיתִיהּ דְּאִיהוּ ה' וְהִיוּ לְבָשָׂר
 אֶחָד, וְדָא אִיהוּ קָרְבָן עוֹלָה וְיִזְרַד, קָרְבָן קָרִיבוֹ

לשון הקודש

בְּרִידָא הוּא מְרַחְקָא מִשְׁכִּינְתּוֹ, וְאֵל יִתְהַלֵּל
 הַגְּבוּר בְּגְבוּרְתּוֹ, שְׁשָׁם גְּבוּרָה בְּצַפּוֹן
 וְשָׁם הָעֵשֶׂר, זָהוּ שְׁכָתוּב מְצַפּוֹן זָהָב
 יֵאָתֶהּ, וּבְשָׁבִיל זָה אֵל יִתְהַלֵּל עֲשִׂיר
 בְּעֲשָׂרוֹ, (שם לְצַפּוֹן, שְׁנַאמַר מְצַפּוֹן זָהָב יֵאָתֶהּ), בְּזִמְנָן
 שְׁדָאוֹת ו' מְרַחְקַת מֵה' שְׁלָהּ, כִּי אִם
 בְּזֹאת יִתְהַלֵּל הַמִּתְהַלֵּל הַשָּׁבֵל וְיִדְוַע
 אוֹתִי כִּי אֲנִי יְהו"ה וְגוֹמַר, כְּשִׁינְיָהּ יְהו"ה

בְּרִידָא הוּא מְרַחְקָא מִשְׁכִּינְתּוֹ, וְאֵל יִתְהַלֵּל
 הַגְּבוּר בְּגְבוּרְתּוֹ, שְׁשָׁם גְּבוּרָה בְּצַפּוֹן
 וְשָׁם הָעֵשֶׂר, זָהוּ שְׁכָתוּב מְצַפּוֹן זָהָב
 יֵאָתֶהּ, וּבְשָׁבִיל זָה אֵל יִתְהַלֵּל עֲשִׂיר
 בְּעֲשָׂרוֹ, (שם לְצַפּוֹן, שְׁנַאמַר מְצַפּוֹן זָהָב יֵאָתֶהּ), בְּזִמְנָן
 שְׁדָאוֹת ו' מְרַחְקַת מֵה' שְׁלָהּ, כִּי אִם
 בְּזֹאת יִתְהַלֵּל הַמִּתְהַלֵּל הַשָּׁבֵל וְיִדְוַע
 אוֹתִי כִּי אֲנִי יְהו"ה וְגוֹמַר, כְּשִׁינְיָהּ יְהו"ה

עַל כֵּן יַעֲזֹב אִישׁ אֶת אָבִיו וְאֶת אִמּוֹ, זֶהוּ שְׁכָתוּב
 חֲכָמָה, אָבִיו, וּבִינָה - הָאִם, זָהוּ שְׁכָתוּב
 כִּי אִם לְבִינָה תִקְרָא, וְדַבֵּק בְּאִשְׁתּוֹ זָהוּ ו'
 הַבֵּן, וְאַחַר שְׁנִדְבֵּק בְּאִשְׁתּוֹ שְׁהִיא ה',
 וְהִיוּ לְבָשָׂר אֶחָד, וְזָהוּ קָרְבָן עוֹלָה וְיִזְרַד,

דַּאֲתוּוֹן דְּמִתְקַרְבִּין י' עִם ה' ו' עִם ה', וּבְגִין דָּא
 קַרְבָּן לִיהו"ה, דַּאֲתְקַרִיבַת אֲתָתָא לְבַעְלָהּ, הִדָּא
 הוּא דְכְתִיב (ויקרא א ב) אָדָם כִּי יִקְרִיב מִכֶּם קַרְבָּן
 לִיהו"ה, מֵאֵי אָדָם דָּא יו"ד ה"א וּא"ו ה"א, דַּאֲיִהוּ
 קַרִיבֵי דַּאֲתוּוֹן, וּמָאן קַרִיב (ד קז ע"א) לְגַבֵּי אֲתוּוֹן, דָּא
 עֲלִית עַל כָּל הָעֵלוֹת. בְּהַהוּא זְמַנָּא דְפִיקוּ נְחִית
 וְסָלִיק מֵאַרְבַּע דְּפִיקוּן לְעֶשְׂרָה, דְּפִיקוּ בְּאַרְבַּע אֲתוּוֹן,
 סָלִיק בְּאַשָּׁא וְרוּחָא, וְנְחִית בְּמֵיא וְעַפְרָא, וְרָזָא
 דְּמִלְחָה (בראשית כח יב) וְהָיָה מִלֶּאכִי אֱלֹהִים עוֹלָיִם
 וַיּוֹרְדִים בּוֹ, עוֹלָיִם תִּירִי וַיּוֹרְדִים תִּירִי, וְאֵינּוֹן מִיָּם
 קַמִּי, שְׁבָא אֵשׁ, חֲלִים רוּחַ, שׁוּרְק עֶפְרָא מָאנָא
 דְּכִלְהוּ, בְּגִין דְּקַמִּי דַּאֲיִהוּ מִיָּם י', בֵּיה סָלִיק ה'
 דַּאֲיִהִי לְשִׁמְאֵלָא דַּאֲיִהִי שְׁבָא אֵשׁ, וְאַמְאִי סָלִיק
 ה' בְּקַמִּי, בְּגִין דְּתַמָּן י' דַּאֲיִהִי חֲכָמָה, בְּמָה
 דַּאֲוִקְמוּהוּ תְרוּצָה לְחֲתָכִים וַיְדָרִים, וַיְהוֹן י"ה

 לשון הקודש

הדפך של ארבע אותיות עולה באש
 ורוח ויורד במים ועפר, וסוד הדבר -
 והנה מלאכי אלהים עלים ויורדים בו,
 עולים שנים ויורדים שנים, והם מים
 קמ"ץ, שב"א אש, חל"ם רוח, שור"ק
 עפר, הכלי של כלם, משום שקמ"ץ
 שהוא מים י', בו עולה ה' שהיא לשמאל,
 שהיא שב"א אש, ולמה עולה ה' בקמ"ץ?

קרבן - קרבת האותיות שמתקרבות י'
 עם ה', ו' עם ה', ומשום זה קרבן ליהו"ה,
 שמתקרבת אשה לבעלה. זהו שכתוב
 אדם כי יקריב מכם קרבן ליהו"ה, מה זה
 אדם? זה יו"ד ה"א וא"ו ה"א, שהוא
 התקרבות האותיות, ומי קרב לאותיות?
 זה עלת על כל העלות. באותו זמן הדפך
 עולה ויורד מארבעה דפכים לעשרה,

בִּימִינָא, ה' אִיהִי עִם אַבָּא, וְאִיהִי אֶרְצֵי, נְחִית
 לְשִׁמְאֵלָא דְתַמָּן רוּחָא דְאִיהוּ חַל"ם, דְאִיהוּ רוּחַ
 דְנִשְׁבִיב בְּאִזְן שִׁמְאֵלָא דְלִפְּא, וַיְהוֹן ו"ה בְּשִׁמְאֵלָא
 לְקַבֵּל לִפְּא, בְּהַהוּא זְמַנָּא (יחזקאל א כ) אֶל אֲשֶׁר יְהִיָּה
 שְׁמָה הַרוּחַ לְלַבֵּת יִלְכוּ.

כָּל נְבִיאָיָא מִתְנַהֲגִין אִפְתְּרִיָּה, בְּעֶרְקִין דְלִפְּא
 דְמִתְנַהֲגִין בְּלָהוּ בְּתַר רוּחָא דְלִפְּא, וּמֵאִי נִיְהוּ
 שְׁמָ"ה דָּא מִשְׁ"ה, דְאֶתְמַר בֵּיה (קהלת א ו) הוֹלֵךְ אֶל
 דְרוּם וְסוּבֵב אֶל צְפוֹן וְגוֹמֵר, וְלִבְתַר דְסִלְקִין תְּרִין
 וְנַחְתִּין תְּרִין, סִלְקִין (ארבע) דְפִיקִין לְעֶשְׂרָה, בְּגוּוּנָא
 דָּא יוֹד הָא וְאוּ הָא, בְּאֶת י' סָלִיק ה', וּבְאֶת ו' ה'
 תְּנִינָא, בְּא' סָלִיק י', דְאִיהוּ בְּעֶשֶׂר אֶצְבָּעָן דִּידִין
 וּבְעֶשֶׂר אֶצְבָּעָן דְרַגְלִין, כָּל אֶתְוּוֹן סִלְקִין בְּוַא"ו
 דְאִיהוּ אַח"ד, כְּחֶשְׁבֹן אַר"ץ, דְאִיהִי שְׂכִינְתָא.

לשון הקודש

ומה הוא שְׁמָ"ה? זה מִשְׁ"ה, שְׁנַאֲמַר בו
 הוֹלֵךְ אֶל דְרוּם וְסוּבֵב אֶל צְפוֹן וְגוֹמֵר.
 ואחר שעולים שְׁנַיִם וַיּוֹרְדִים שְׁנַיִם,
 עולים (ארבעה) דְפָקִים לְעֶשְׂרָה, כְּמוֹ זֶה:
 יוֹד ה"א וְאוּ ה"א. בְּאֶת י' עוֹלָה ה',
 וּבְאֶת ו', ה' הַשְּׁנִיָּה בְּא' עוֹלָה י', שְׁהוּא
 בְּעֶשֶׂר אֶצְבָּעוֹת הַיָּדִים וּבְעֶשֶׂר אֶצְבָּעוֹת
 הַרְגְלִים, כָּל הָאוֹתוֹת עוֹלוֹת בְּוַא"ו
 שְׁהוּא אַח"ד, כְּחֶשְׁבֹן אַר"ץ, שְׁהוּא

מְשׁוּם שְׁשָׁם י' שְׁהוּא חֲכָמָה, כְּמוֹ
 שְׁבַאֲרוּהוּ הַרוּצָה לְהַחֲכִים יְדָרִים, וַיְהִי
 י"ה בְּיָמִין. ה' הִיא עִם הָאֵב, וְהִיא אֶרְצֵי,
 יוֹרְדַת לְשִׁמְאֵל שְׁשָׁם הַרוּחַ שְׁהוּא חַל"ם,
 שְׁהוּא רוּחַ שְׁנוֹשֵׁב בְּאִזְן שִׁמְאֵל שֶׁל הַלֵּב,
 וַיְהִי ו"ה בְּשִׁמְאֵל כְּנֶגֶד הַלֵּב. בְּאוֹתוֹ זְמַן,
 אֶל אֲשֶׁר יְהִיָּה שְׁמָה הַרוּחַ לְלַבֵּת יִלְכוּ.
 כָּל הַנְּבִיאִים מִתְנַהֲגִים אַחֲרָיו, בְּעוֹרְקֵי
 הַלֵּב שְׁפֵלָם מִתְנַהֲגִים אַחַר רוּחַ הַלֵּב,

סְלִיקַת לְנִקּוּדֵי לְחֻשְׁבֹן זְעִיר דְחֲנוּךְ, קָמִין י"ד,
פְּתַח כ', צְרִי י"ב, שְׂבָא ו', סְגוּל ח"י, חֵלֶם ט"ו, חֵרֶק
י"א, חֵרֶק בִּי י"ב, שְׂרַק ו', שׁוּרֶק עִם ו' י"ב, (נ"א
מָאֵי גִיחוּ שׁוּרֶק אִיהוּ אַרְצִי), לְחֻשְׁבֹן זְעִיר דְחֲנוּךְ, וְהֵאֵי
אִיהוּ חֻשְׁבֹן לְכָל נִקּוּדֵין לְחֻשְׁבֹן זְעִיר.

אָמַר לִיה וְהָא אַתּוּן דִּיהוּ"ה דְאִינוּן קַרְפֵּן עוּלָה
וְיִוְרַד, מָאן סָלִיק בְּקַדְמִיתָא וּמָאן נְחִית, ו'
נְחִית בְּקַדְמִיתָא לְגַבֵּי ה', וּלְבַתַּר סָלִיק י' לְגַבֵּי ה'
עֲלָאָה, דְהָכִי אִוְקְמוּהָ מְאָרִי מִתְנִיתִין, לֹא אָבֵא
בִירוּשָׁלַיִם שֶׁל מַעְלָה וְכוּ', לָא יִיעוּל י' בְּה' עֲלָאָה
דְאִיהִי יְרוּשָׁלַם דְלַעֲיֵלָא, עַד דִּיעוּל ו' בְּה' דְאִיהִי
יְרוּשָׁלַם דְלַתַּתָּא.

אֲדַהָכִי הָא סָבָא דְסָבִין קָא נְחִית, וְאָמַר רַבִּי
רַבִּי, הָא פִלָּה אִיהִי בְּבִי מִרְעָא
מִרְחִימָהָא, צְרִיךְ לְאַתְעָרָא בְדַפִּיקוּ דִילָהּ יַתִּיר,

לשון הקודש

יורד? ו' יורדת בראשונה אל ה', ואחר
כך עולה י' אל ה' העליונה, שפך פרשוה
בעלי המטנה, לא אבא בירושלים של
מעלה וכו', לא יבנס י' בה' העליונה,
שהיא ירושלים של מעלה, עד שתבנס ו'
בה', שהיא ירושלים של מטה.

בינתים הנה זמן הזקנים יורד, ואמר:
רבי רבי, הרי הפלה היא בבית חלףה

שכינה, עולה לנקודות לחשבון קטן של
חנוך, קמין י"ד, פתח כ', צרי י"ב, שבא
ו', סגול ח"י, חלם ט"ו, חרק י"א, חירק
בי' י"ב, שרק ו', שורק עם ו' י"ב, (מהו שורק?
הוא ארץ) לחשבון קטן של חנוך, וזהו
החשבון לכל הנקודות לחשבון קטן.

אמר לו: והרי האותיות של יהו"ה, שהן
קרפן עולה ויורד, מי עולה בראשונה ומי

דְּהָא קוּל דְּיודֵי דוּפְק, קוּל רְחִימָהָא, דְּפִיק לְגַבְהַ
 בְּתַקִּיפּוּ סְגִי לְאַרְבַּע סְטָרִין, הָדָא הוּא דְכְּתִיב פֶּה
 (יחזקאל לו ט) אָמַר יְהו"ה מֵאַרְבַּע רוּחוֹת בָּאִי הָרוּחַ,
 מִסְטָרָא דְאַוִיר קְדָמָא דְאִיהוּ קְדָמוֹן עַל פְּלָא,
 דְּפִיקוּ דְרוּחָא אִיהוּ לַח, מִסְטָרָא דְחֻכְמָה אִיהוּ קָר,
 מִסְטָרָא דְאִימָא אִיהוּ בְּחַמִּימוּ סְגִי, בְּגִין דְאַוִיר
 קְדָמָא נָטִיל בְּעַמּוּדָא דְאַמְצָעִיתָא וְנָטִיל בְּצַדִּיק,
 וְחֻכְמָה דְאִיהוּ קָר נָטִיל בְּחֶסֶד וְנִצְחָה, וְאִימָא דְאִיהוּ
 חַמִּימָא נָטִילת בְּגִבּוּרָה וְהוּד, וּמִסְטָרָא דְשְׂכִינְתָא
 תַּתָּאָה אִיהוּ יָבֵשׁ, דְאִיהוּ אֶרֶץ, דְאִתְמַר בָּהּ (בראשית
 א' ט) וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לַיַּבְשָׁה אֶרֶץ, וְהָא אֵינּוּן אַרְבַּע
 וְסֻלְקִין לְעֵשֶׂר, בְּגִיּוּנָא דְאַרְבַּע אַתּוּן דְאֵינּוּן יְהו"ה,
 דְּסֻלְקִין לְעֵשֶׂר יוּד הָא וְאוּ הָא.

וּלְתַתָּא מִיכָא"ל גְּבִרִיא"ל נוֹרִיא"ל רְפָא"ל, אֵינּוּן

לשון הקודש

קָר, נוֹסַע בְּחֶסֶד וְנִצְחָה, וְהָאִם, שְׂחִיא
 חֶמָה, נוֹסַעַת בְּגִבּוּרָה וְהוּד, וּמַצַּד
 הַשְּׂכִינָה הַתַּתְּחוּנָה הִיא יָבֵשׁ, שְׂחִיא
 אֶרֶץ, שְׁנַאמַר בָּהּ וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לַיַּבְשָׁה
 אֶרֶץ, וְהָרִי הֵם אַרְבַּע וְעוֹלָיִם לְעֵשֶׂר, כְּמוֹ
 אַרְבַּע הָאוֹתִיּוֹת שְׁתֵּן יְהו"ה שְׁעוֹלוֹת
 לְעֵשֶׂר יוּד הִיא וְאוּ הִיא.

וּלְמַטָּה מִיכָא"ל גְּבִרִיא"ל נוֹרִיא"ל
 רְפָא"ל, הֵם לְבוֹשִׁים לְאַרְבַּע הָרוּחוֹת,

מֵאַהוּבָה, צְרִידָה לְהַעִיר בְּדַפְק שְׁלָה יוֹתֵר,
 שְׂחִירֵי קוּל דְּיודֵי דוּפְק, קוּל אַהוּבָה דוּפְק
 אֵלֶיהָ בְּחֹזֶק רַב לְאַרְבַּע אֲצָדִים, וְהוּ
 שְׂכָתוּב כֹּה אָמַר יְהו"ה מֵאַרְבַּע רוּחוֹת
 בָּאִי הָרוּחַ. מַצַּד הָאוִיר הָרֵאשׁוֹן שְׂחִיא
 קְדָמוֹן עַל הַכּל, דְּפִק הָרוּחַ הוּא לַח, מַצַּד
 הַחֻכְמָה הוּא קָר, מַצַּד הָאִם הוּא בְּחַם
 רַב, מִשּׁוּם שְׂחִיאֵיר הָרֵאשׁוֹן נוֹסַע בְּעַמּוּד
 הָאֲמַצְעִי וְנוֹסַע בְּצַדִּיק, וְחֻכְמָה, שְׂחִיא

לְבוּשֵׁין לְאַרְבַּע רוּחִין, דְּאֵתְמַר בְּהוּ (ישעיה יא ב) רוּחַ
 יְהו"ה, רוּחַ חֲכָמָה וּבִינָה, רוּחַ עֲצָה וּגְבוּרָה, רוּחַ
 דַּעַת וַיִּרְאֵת יְהו"ה, רוּחַ יְהו"ה דָּא אַזִּיר קַדְמָאָה,
 רוּחַ חֲכָמָה וּבִינָה תְרִין סְפִירָן אַבְתְּרִיהּ, רוּחַ עֲצָה
 וּגְבוּרָה יְמִינָא וּשְׂמָאלָא, רוּחַ דַּעַת וַיִּרְאֵת יְהו"ה דָּא
 עֲמוּדָא דְאַמְצָעִיתָא וּמַלְכוּתָא.

וְהַרְיָחוּ בְּיִרְאֵת יְהו"ה דָּא רוּחַ נִיחַת, וּמֵאִי נִיחוּ
 רוּחַ נִיחַת דָּא צַדִּיק דְבִיָּה נְיִיחָא, דְנַח
 אִישׁ צַדִּיק, אֲשֶׁה לִיהוּזָה דָּא נִצַּח וְהוּד, עַלִּיָּהּ
 אֵתְמַר (במדבר כח ב) אֵת קַרְבְּנִי לַחֲמִי לְאֲשִׁי, אֲשִׁי יְהו"ה
 אֵתְקַרִיאוּ, עַלִּיָּהּ אֵתְמַר (שיר ב ה) סְמִכּוֹנִי בְּאֲשִׁישׁוֹת,
 (ישעיה כד טו) עַל בֵּן בְּאֲזָרִים בְּבָדוּ יְהו"ה, (שיר ז ט) וְרִיחַ
 אֲפָד בְּתַפּוּחִים, (משלי כה יא) תַּפּוּחֵי זָהָב בְּמִשְׁכִּיּוֹת
 בְּסָף, וְאֵינּוֹן תְּרִי אֹפְנֵי הַמְּרַבָּה, דִּתְלַת דְּרָגִין
 אֵינּוֹן, שְׂרָפִים וְחִיּוֹת וְאֹפְנֵי קֹדֶשׁ, שְׂרָפִים תְּרִין

לשון הקודש

ומהו רוּחַ נִיחַת? זֶה צַדִּיק שָׁבוּ מְנוּחָה,
 שָׁנַח אִישׁ צַדִּיק. אֲשֶׁה לִיהוּזָה, זֶה נִצַּח
 וְהוּד, עַלִּיהֶם נֵאמַר אֵת קַרְבְּנִי לַחֲמִי
 לְאֲשִׁי, אֲשִׁי יְהו"ה נִקְרָאוּ, עַלִּיהֶם נֵאמַר
 סְמִכּוֹנִי בְּאֲשִׁישׁוֹת, עַל בֵּן בְּאֲזָרִים בְּבָדוּ
 יְהו"ה, וְרִיחַ אֲפָד בְּתַפּוּחִים, תַּפּוּחֵי זָהָב
 בְּמִשְׁכִּיּוֹת בְּסָף, וְהֵם שְׁנֵי אֹפְנֵי
 הַמְּרַבָּה, שְׁשָׁלֶשׁ דְּרָגוֹת הֵן: שְׂרָפִים

שְׁנֵאמַר בְּהֶם רוּחַ יְהו"ה, רוּחַ חֲכָמָה
 וּבִינָה, רוּחַ עֲצָה וּגְבוּרָה, רוּחַ דַּעַת
 וַיִּרְאֵת יְהו"ה. רוּחַ יְהו"ה - זֶה הָאֲזִיר
 הָרֵאשׁוֹן, רוּחַ חֲכָמָה וּבִינָה - שְׁתֵּי
 סְפִירוֹת אַחֲרָיו, רוּחַ עֲצָה וּגְבוּרָה - יְמִין
 וּשְׂמָאל, רוּחַ דַּעַת וַיִּרְאֵת יְהו"ה - זֶה
 הָעֲמוּד הָאֲמְצָעִי וּמַלְכוּתָא.

וְהַרְיָחוּ בְּיִרְאֵת יְהו"ה, זֶה רוּחַ הַנִּיחַת,

דרועין ימינא ושמאלא, חיות גופא וברית, אופנים
 תרין (דף קז ע"ב) שוקין, מרובה דכלהו שכינה, בגין
 דאינון שית תיקונין מסמרא דאת ו', דאיהו רוחא
 קדישא (נ"א דקודשא ברוך הוא). דדפיק ומנשיב בכלהו.

מלכות מרובה דילה פלילא מארבע רוחין, ודא
איהו רזא דו פרצופין, דאינון עשרה
דפיקין, דאינון ה' דנפיק מלפא, דאיהו הכל ה'
ל"ב, ד' ארבע מתנות, ד' חיות לפסא, ו' שית
דרגין, דאינון שש מעלות לפסא, דמתמן פל
נשמתינ בארע אצילות, ולאן איהו האי פרסייא
בארע בריאה, אלא בארע אצילות, דשכינתא
עלאה איהי פסא כבוד מרום מראשון (ירמיה יז יב)
דאיהו מלכות.

לשון הקודש

שהם עשר דפיקות, שהם ה' שיוצאת
 מהלב, שהוא הכל ה' ל"ב, ד' ארבע
 מתנות, ד' חיות לפסא, ו' שש דרגות,
 שהם שש מעלות לפסא, שמשם פל
 הנשמות בדרך אצילות, ואין הפסא הנה
 בדרך בריאה, אלא בדרך אצילות,
 שהשכינה העליונה היא פסא כבוד
 מרום מראשון, שהוא מלכות.

וחיות ואופני הקדש. השרפים - שתי
 זרועות ימין ושמאל, החיות - הגוף
 וברית, האופנים שתי שוקים, המרובה
 של כלם, שכינה, משום שהם שש
 תקונים מצד האות ו', שהוא רוח קדשה
 (של הקדוש ברוך הוא), שהופקת ומנשבת
 בכלם.

המלכות, המרובה שלה פלולה
 מארבע רוחות, ונהו סוד דו פרצופים,

וּבְהוֹן יַהֲוֹ הַהִי"ו (ס"א הַהִי"ו) **אֶתְלַבֵּשׁ בְּשִׁית סְפִירוֹן, דְּאִינוֹן שֵׁשׁ מַעְלוֹת לַכֶּסֶּא, יֵאָדָר אֶתְלַבֵּשׁ בְּחֻכְמָה וְסָלִיק לַעֲשָׂרָה, דְּאִינוֹן עֲשָׂר גַּלְגָּלִים דְּכַרְסִיָּא, אֲלֵילָא דְמוֹת כְּמַרְאֵה אָדָם עָלְיוּ מְלַמְעָלָה, וְדָא אַוִּיר קַדְמוֹן, ה' זַעֲרָא אִיהִי לִימִינָא, וְחֻכְמָה לִימִינָא נָטִיר לָהּ, וּבְהֵאֵי אֶתְר יַהֲוֹ"ה בְּחֻכְמָה יָסַד אֶרְצָא, (מְשַׁלֵּי ג יט) ה' לְשִׁמְאָלָא אֵשׁ עַל לְבָא, ו' רוּחָא דְנִשְׁיב לְגַבָּהּ, וּבְעֵי רַחֲמֵי מִינָהּ דְלָא אֹקִידַת עֲלֻמָּא, בְּגִין דְגָרְמֵי לָהּ דְאֶתְרַחֲקָא מִבְּעָלָהּ, וּמֵאֲרִיךְ רוּגְזָהּ.**

וּלְזַמְנִין דִּיִּיתֵי פּוֹרְקָנָא, אֶתְמַר לְגַבֵּי ו' דְּאִיהוּ דְרַגְנָא דְמוֹשָׁה, מוֹלִיד לִימִין מוֹשָׁה (ישעיהו סג יב), לְסַמְכָא ה' דִּילִיָּה בִימִינָא, וְדָא אִיהוּ חֵי יַהֲוֹ"ה שְׂכָבֵי עַד הַבְּקָר, בְּקָר דְאַבְרָהָם, י' אָזִיל לְשִׁמְאָלָא וְזַקִּיף לָהּ דִּילִיָּה, וְדָא אִיהוּ קָרְבָן עוֹלָה וַיִּזְרַד,

לשון הקודש

הלב, ו' הרוח שנושבת אליה, ומבקש רחמים ממנו שלא תשרף העולם, משום שגורמים לה שהתרחקה מבעלה ומאריך רגזה.

וּבְזַמְנֵי שְׁתַּבְּא תְּגַלְגַּלָּהּ, נְאֻמַר אֵל חַי שְׂהִיא דְרַגְנַת מוֹשֶׁה, מוֹלִיד לִימִין מוֹשֶׁה, לְסַמְכָא ה' שְׁלוֹ בִימִין, וְהוּ חַי יַהֲוֹ"ה שְׂכָבֵי עַד הַבְּקָר, הַבְּקָר שֶׁל אַבְרָהָם, י' הוֹלִיד

וּבְהֵם יַהֲוֹ הַהִי"ו (ההי"ו) **מֵתְלַבֵּשׁ בְּשֵׁשׁ סְפִירוֹת, שֶׁהֵן שֵׁשׁ מַעְלוֹת לַכֶּסֶּא, יֵאָדָר הַתְּלַבֵּשׁ בְּחֻכְמָה וְעוֹלָה לַעֲשָׂרָה, שֶׁהֵם עֲשָׂרָה גַּלְגָּלִים שֶׁל הַכֶּסֶּא, אֲלֵמְעָלָה דְמוֹת כְּמַרְאֵה אָדָם עָלְיוּ מְלַמְעָלָה, וְזֶה אַוִּיר קַדְמוֹן, ה' קַטְנָה הִיא לִימִין, וְחֻכְמָה לִימִין שׁוֹמֵר אוֹתָהּ, וּבְמַקּוֹם הַזֶּה יַהֲוֹ"ה בְּחֻכְמָה יָסַד אֶרְצָא, ה' לְשִׁמְאָלָא אֵשׁ עַל**

וְרָא דְמַלְתָּה, יַעֲקֹב בְּהָאֵי אַתְרַּ שְׂכַל אֶת יְדֵיו,
וּלְחַכְימָא בְרַמְיָא.

אֶתְחִזֵּר י"ה לְשִׁמְאֵלָא, דְּאֵינִין שְׁמֹר, ו"ה
לְיַמִּינָא דְּאֵינִין זְכוּר, וְדָא אֵיהּ זֶה שְׁמִי
וְזֶה זְכָרִי (שמות ג טו) י"ה עִם שְׁמִי שְׁס"ה לְשִׁמְאֵלָא,
ו"ה עִם זְכָרִי רַמ"ח לְיַמִּינָא, בְּפִסְחָ יְהוֹן ו"ה
לְיַמִּינָא, בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה י"ה לְשִׁמְאֵלָא, שְׁבֻעוֹת
אַחִיד בְּתַרְוֵיהוּ וְדָא עֲמוּדָא דְּאַמְצַעִיתָא, הָדָא
הוּא דְּכַתִּיב (בראשית כט כז) מֵלֵא שְׁבֻעַ זֹאת וְנִתְּנָה לְךָ
גַם אֶת זֹאת, בֵּיהּ אֲשַׁתְּלִים יְהו"ה, וְעַם כָּל דָּא
לֹא יְהִי שְׁלָם אֲלָא בְּבֵת זִוְגִיָּה דְּאֵיהּ אַדְנִי, וּבְאֵן
אַתְרַּ בְּסוּפָה, דְּאֵיהּ כ"ו ה"ס דְּאֵיהּ יֵאֱהַדוּנָה"י,
וְרָא דְּמַלְתָּה וַיָּבֵא יַעֲקֹב שְׁלָם (שם לג יח) בֵּיהּ יְהו"ה, מִיַּד
וַיָּבֵן לוֹ בַּיִת דָּא סוּפָה, בְּמָה דְּאֵת אָמַר (שם
יז) וַיַּעֲקֹב נָסַע סָפְתָה וַיָּבֵן לוֹ בַּיִת.

לשון הקודש

לְיַמִּינָא, בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה י"ה לְשִׁמְאֵלָא,
שְׁבֻעוֹת אוּחוּ בְּשַׁנְיָהֶם, וְזֶה הָעֲמוּד
הָאַמְצַעִי. זֶהוּ שְׁכַתוּב מֵלֵא שְׁבֻעַ זֹאת
וְנִתְּנָה לְךָ גַם אֶת זֹאת, בּוּ הַשְׁתַּלֵּם
יְהו"ה, וְעַם כָּל זֶה לֹא יְהִיָּה שְׁלָם אֲלָא עִם
בֵּת זִוְגוּ, שְׁהִיא אַדְנִי, וּבְאֵיזָה מְקוּם?
בְּסוּפָה, שְׁהוּא כ"ו ה"ס, שְׁהִיא
יֵאֱהַדוּנָה"י, וְסוּד הַדְּבָר - וַיָּבֵא יַעֲקֹב

לְשִׁמְאֵל וּזְכוּרָא אֶת ה' שְׁלוֹ, וְזֶהוּ קְרָבָן
עוֹלָה וַיִּזְרַד, וְסוּד הַדְּבָר - יַעֲקֹב בְּמְקוּם
הַזֶּה שְׂכַל אֶת יְדֵיו, וּלְחַכְמָא בְּרַמְיָא.

חִזְרָא י"ה לְשִׁמְאֵלָא, שְׁהִם שְׁמֹר, ו"ה
לְיַמִּינָא שְׁהִם זְכוּר, וְזֶהוּ זֶה שְׁמִי וְזֶה זְכָרִי,
י"ה עִם שְׁמִי - שְׁלֹשׁ מְאוֹת שְׁשִׁים
וְחַמְשָׁה לְשִׁמְאֵלָא, ו"ה עִם זְכָרִי - מְאוֹתִים
אַרְבַּעִים וְשִׁמּוֹנָה לְיַמִּינָא. בְּפִסְחָ יְהִיּוּ ו"ה

בַּהֲהוּא זְמַנָּא, מַה דְּהוּה אֲנִי יִשְׁנָה בְּגִלוּתָא,
 דְּאַסְתַּלַּק דְּפִיקוּ דִּילָהּ שְׁלִימוּ דִּילָהּ,
 בַּהֲהוּא זְמַנָּא אֲתִמַּר בְּשִׁכְיִנְתָּא וְלִבִּי עֵר,
 לְאַתְעֵרוּתָא דְּפוּרְקָנָא, וּבַהֲהוּא זְמַנָּא נִשְׁיב רוּחָא
 דְּקוּדְשָׁא בָּהּ, דְּבִזְמַנָּא דְּרוּחָא דְּקוּדְשָׁא לָא נִשְׁיב
 רוּחַ סְעָרָה נִשְׁיב, בְּאוּדְנָא שְׁמַאלָא דְּלִבָּא, וְיִכִּיל
 לְמַטְעֵי עֲלִמָּא.

וְהֵאֵי אֵיהּ דְּאַתְמַר בֵּיהּ (יחזקאל א ד) וְהִנֵּה רוּחַ
 סְעָרָה בָּאָה מִן הַצָּפוֹן, דְּסְעִיר גּוֹפִיָּה דְּבַר
 נֶשֶׁךְ, דְּאַתְמַר בֵּיהּ (ירמיה א יד) מִצָּפוֹן תִּפְתַּח הָרְעָה,
 וּבַהֲהוּא זְמַנָּא שְׁלִטִין בְּעֲלָמָא כָּל רוּחִין וְשַׁדִּין
 וּמְזִיקִין בִּישִׁין דְּמַחְבְּלִין עֲלָמָא דְּאֵינוּן מְלֹאכֵי
 חֲבָלָה, וְדָא דְּפִיקוּ דְּמַרְעָא דְּסְלִיק בְּאַשָׁא דְּגִיּהִנָּם
 דְּאֵיהּ מָרָה, וּמַחְתָּמִם לְגוֹפִיָּה דְּבַר נֶשֶׁךְ, וּכְיָהּ וְיִמְרָרוּ

לשון הקודש

שֶׁל הַלֵּב, וְיִכּוּל לְחַטְעוֹת אֶת הָעוֹלָם.
 וְזֵהוּ שְׁנַאֲמַר בּוּ וְהִנֵּה רוּחַ סְעָרָה בָּאָה
 מִן הַצָּפוֹן, שְׁמַסְעִירָה אֶת גּוֹפּוֹ שֶׁל
 הָאָדָם, שְׁנַאֲמַר בּוּ מִצָּפוֹן תִּפְתַּח הָרְעָה,
 וּבְאֹתוֹ זְמַן שׁוֹלְטִים בְּעוֹלָם כָּל הַרוּחוֹת
 וְהַשְּׁדִים וְהַמְזִיקִים הָרָעִים שְׁמַשְׁחִיתִים
 אֶת הָעוֹלָם, שְׁהִם מְלֹאכֵי חֲבָלָה, וְזֵה
 הַדְּפִק שֶׁל הַמַּחְלָה שְׁעוֹלָה בְּאַשׁ הַגִּיּהִנָּם
 שְׁהִיא מָרָה, וּמַחְתָּמִם אֶת גּוֹף הָאָדָם, וְכִי

שָׁלֵם בֵּיהוּיָהּ, מִיָּד וְיִבֵּן לוֹ בַּיִת, זֶה סְפָה,
 כְּמוֹ שְׁנַאֲמַר וְיַעֲקֹב נָסַע סְכַתָּה וְיִבֵּן לוֹ
 בַּיִת.

בְּאֹתוֹ זְמַן, מַה שְׁהִיָּה אֲנִי יִשְׁנָה בְּגִלוּת,
 שְׁהַתְעֵלָה הַדְּפִק שְׁלָהּ, הַשְּׁלֵמוֹת שְׁלָהּ,
 בְּאֹתוֹ זְמַן נֶאֱמַר עַל הַשְּׁכִינָה וְלִבִּי עֵר,
 לְהַתְעוֹרְרוֹת הַנְּאָלָה, וּבְאֹתוֹ זְמַן נוֹשְׁבַת
 בְּהַ רוּחַ הַקִּדְשׁ, שְׁבִזְמַן שְׁאִין נוֹשְׁבַת רוּחַ
 הַקִּדְשׁ, נוֹשְׁבַת רוּחַ סְעָרָה בְּאִזְן שְׁמַאל

את חייקם, (שמות א יד) דאברין דאינון ישראל,
 בעבודה קשה דא כבד, דאיהו כבד על ערקין
 (דמרה) דדמא, בחמר ובלבנים דא ליחא חזורה,
 דאיהי כבדה על פר נש, ומינה יתון ליה כמה
 מרעין בישין, דאינון מים הידונים דמתגברין על
 אברין דיליה.

ובכל עבודה בשדה דא דפיקו דדמא, דאתמר
 ביה (בראשית כה כז) איש יודע ציד איש שדה,
 ומאי ניהו דפיקו דדמא רוח סערה, דאתגבר ביה
 דמא דערקין דכבד, דאיהו עשו הוא אדום (שם לו
 א), דערקין דיליה כי רגליהם לרע ירוצו וימהרו
 לשפך דם (משלי א טז), אשר עבדו בהם בפרך (שמות א
 יד), דפיקו במרה אוכמא, דאיהו יבש פריקניא,
 ובגין דא אתמר ביה בפרך.

לשון הקודש

וימררו את חייקם, שהאיברים, שהם
 ישראל, בעבודה קשה, זה הכבד, שהוא
 כבד על העורקים (של מרה) של הדם,
 בחמר ובלבנים, זו לחה לבנה, שהיא
 כבדה על האדם, וממנה יבאו לו כמה
 חלאים רעים, שהם מים הידונים
 שמתגברים על האיברים שלו.
 ובכל עבודה בשדה, זה הדפק של הדם,
 שנאמר בו איש יודע ציד איש שדה,
 ומה הוא הדפק של הדם? רוח סערה,
 שמתגבר בו דם עורקי הכבד, שהוא
 עשו הוא אדום, שעורקין - פי רגליהם
 לרע ירוצו וימהרו לשפך דם. אשר עבדו
 בהם בפרך, דופק במרה השחורה,
 שהוא יבש פריקנות, ומשום זה נאמר בו
 בפרך.

וְכַד אֶתְעַבַּר רוּחַ סְעָרָה, כְּמָה דְאַתְּ אָמַר (זכריה יג)
וְאֵת רוּחַ הַטּוֹמְאָה אַעְבִּיר מִן הָאָרֶץ,
אֶתְעַר דְּפִיקוּ בְּהוּא רוּחָא, עֲלִיָּה אֶתְמַר (תהלים לג ו)
בְּדַבַּר יְהוָה שָׁמַיִם נַעֲשׂוּ וּבְרוּחַ פִּיּוּ כָּל צְבָאָם,
בְּהוּא זְמַנָּא הַבְּלִים דְּצִלוֹתֵין סִלְקוּן בֵּיהּ פְּרוּחָא
דְּקוּדְשָׁא לְגַבֵּי עֵילָא, וַיִּתְעַרוּ לְגַבְיֵיהוּ הַבְּלִים
עֲלָאִין, דְּאֶתְמַר בְּהוּ (דברים ח ג) **כִּי לֹא עָלַ**
הַלֶּחֶם לִבְדוֹ יִחְיֶה הָאָדָם וְכוּ', דְּאִיהוּ הַבֵּל דְּלִבָּא
דְּשְׂכִינְתָא קְדִישָׁא, לְהַב הַמְזוּבָּת, וּמִיד דְּסְלִיקַת
בְּהַבְלִים דְּפּוֹמִיֵּיהוּ דִּישְׂרָאֵל בְּצִלוֹתֵין, קוּדְשָׁא בְּרִיד
הוּא שְׂאִיל בְּגִינָה מִי זֹאת עוֹלָה מִן הַמִּדְבָּר (שיר ג)
מִי בִזְאת עוֹלָה וְדָאִי.

וּבְגִין דָּא אֵית הַבֵּל וְאֵית הַבֵּל, אֵית הַבֵּל
דְּאֶתְמַר בֵּיהּ (בראשית ד ב) **וַתוֹסֶפֶת לָלֶדֶת אֶת אָחִיו אֶת**
הַבֵּל, וְאֵית הַבֵּל דְּצִלוֹתֵין וּפּוֹלְחָנִין טָבִין, וְאֵית הַבֵּל

לשון הקודש

שהוא הבל הלב של השכינה הקדושה, להב המזובת, ומיד שעולה בהבלים של פיהם של ישראל בתפלות, הקדוש ברוך הוא שואל בשבילה, מי זאת עולה מן המדבר? מי בזאת עולה ודאי.

ומשום זה יש הבל ויש הבל, יש הבל שנאמר בו ותוספת ללדת את אחיו את הבל, ויש הבל של תפלות ועבודות

וכשעזברת רוח הסערה, כמו שנאמר ואת רוח הטמאה אעביר מן הארץ, מתעורר הדפס באותו הרוח, עליו נאמר בדבר יהוה שמים נעשו וברוח פיו כל צבאם. באותו זמן ההבלים של התפלות עולים בו ברוח הקדש למעלה, ונתעוררו אליהם הבלים עליונים, שנאמר בהם כי לא על הלחם לבדו יחיה האדם וכו',

דמלין בטלין מלין ריקנין, דאתמר בהון (ירמיה י טו)
הבל המה מעשה תעתועים בעת פקודתם יאבדו,
מאי בעת פקודתם, אלא בזמנא דאתי פורקנא
ופקודה לישראל, יאבדו מעלמא, הבל תעתועים
דתועים לבני נשא, ורוחא דקודשא שליט בעלמא,
דאיהו דפיקו דאתמר ביה (שיר ה ב) קול דודי דופק,
דפיקו דסליק בגלגלי ימא, דספינה דאיהי לבא,
וכל גלייא עליהו אתמר, (יחזקאל א ב) אל אשר יהיה
שמה הרוח ללכת ילכו, ובהון תחיות רצוא ושוב,
רצוא תרין ושוב תרין, ואינון יהו"ה, דאתמר בהון
(שם לו ט) כה אמר יהו"ה מארבע רוחות באי הרוח.

שכינתא עלה אתמר (ירמיה ה כב) אשר שמתי חול
גבול לים, ואיהו תחומא דכלהו,
בגוונא דתחום שבת, וכד רצין גלין בארבע רוחין.

לשון הקודש

ועל כל הגלים נאמר אל אשר יהיה שמה
הרוח ללכת ילכו, ובהם תחיות רצוא
ושוב, רצוא שנים, ושוב שנים, והם
יהו"ה, שנאמר בהם כה אמר יהו"ה
מארבע רוחות באי הרוח.

על השכינה נאמר, אשר שמתי חול
גבול לים, והוא התחום של כלם, כמו
שתחום שבת, וכשרצים הגלים בארבע
רוחות, מיד שראים שכינה שהוא חול

טובות, ויש הבל של דברים בטלים,
דברים ריקנים, שנמר בהם הבל המה
מעשה תעתועים בעת פקודתם יאבדו.
מה זה בעת פקודתם? אלא בזמן שבאה
גאלה ופקדה לישראל, יאבדו מן העולם.
הבל תעתועים, שמתעים את בני האדם,
ורוח הקדש שולטת בעולם שהוא הדפק,
שנאמר בה קול דודי דופק, הדפק
שעולה בגלי הים, שהספינה שהיא הלב,

מִיָּד דְּחִזְיִין שְׂכִינְתָּא דְּאִיהוּ חוּל לֵב (נ"א לַיִם), דְּאִיהִי
 חוּל דְּאַסְתָּר לִיבָא, אַתְמַר בְּהוֹן וְשׁוּב, חֲזָרָאן
 לְאַתְרֵיהּ, וְאַלִין אַרְבַּע רוּחִין בְּד נַפְקִי מִן לְבָא,
 תְּנוּעָה דְּלַחוּן אִיהוּ לְאַרְבַּע סְטָרִין דְּסַפִּינָה, תְּרִין
 בְּתָרִין פְּנֵי רִיבָה, וְתָרִין בְּתָרִי בְּתֵי לְבָא, וְתְנוּעָה
 דְּדַפִּיקוּ דְּרוּחָא עָבִיד תְּנוּעָתִיהּ, וְדַפִּיק בְּנִקּוּדָה
 אַחַת אוּ תְרִין אוּ תְלַת, וְאַתְחִיר לְאַתְרֵיהּ, וּבְנִקּוּדִין
 דְּדַפִּיק אֲשֶׁתְּמוּדַע דְּפִיקוּ, לְזִמְנִין דְּפִיק זְמָנָא חֲדָא
 וְאַתְחִיר לְאַתְרֵיהּ, וְדַפִּיקוּ דָּא אֲשֶׁתְּמוּדַע בְּנִקּוּדִין
 דְּאוּרֵיבָא, בְּהֵוֹא זְמָנָא דְּדַפִּיק בְּנִקּוּדָה חֲדָא
 לְתַתָּא אִיהִי חִיר"ק, וְאִם הִיא לְעֵילָא אִיהִי חִל"ם,
 בְּד אִיהִי בְּאַמְצַעִיתָא אִיהוּ שׁוּר"ק, אִם הִיא לְעֵילָא
 אִתְּוֵי דְּאַתְנַבְר אֲשָׂא דְּאִיהוּ חַם וְיִבֵּשׁ וְאִיהוּ קַל,
 דְּעֵלִיָּה אַתְמַר (ויקרא ו ב) זֹאת תּוֹרַת הָעוֹלָה, וְאִם הִיא
 דְּפִיק נִקּוּדָה לְתַתָּא אִיהוּ חִיר"ק, וְנַחֲתִית בְּמִיָּא

 לשון הקודש

לֵב (לַיִם), שֶׁהִיא הַחוּל שְׂמַקִּיף אֶת הַיָּם,
 נֶאֱמַר בָּהֶם וְשׁוּב, חוֹזְרִים לְמִקּוּמָם,
 וְאַרְבַּע הַרוּחוֹת הַלְלוּ, כְּשִׁינְצֹאוֹת מִן
 הַלֵּב, הַתְּנוּעָה שְׁלֶהֶן הִיא לְאַרְבַּעַת אֲדָדֵי
 הַסַּפִּינָה, שְׁתֵּים בְּשֵׁתֵי פְּנֵי רִבָּה,
 וּשְׁתֵּים בְּשֵׁנֵי בְּתֵי הַלֵּב, וְהַתְּנוּעָה שֶׁל
 הַדְּפִיק שֶׁל הַרוּחַ עוֹשֶׂה תְּנוּעָתוֹ, וְדוּפִיק
 בְּנִקּוּדָה אַחַת אוּ שְׁתֵּים אוּ שְׁלֹשׁ, וְחִזְרָא

לְמִקּוּמוֹ, וּבְנִקּוּדוֹת שְׂדוּפִיק נוֹדַע הַדְּפִיק,
 לְפַעְמִים דוּפִיק פַּעַם אַחַת וְחִזְרָא לְמִקּוּמוֹ,
 וְהַדְּפִיק הֵנּוּה נוֹדַע בְּנִקּוּדוֹת שֶׁל הַתּוֹרָה.
 בְּאוֹתוֹ זְמַן שְׂדוּפִיק בְּנִקּוּדָה אַחַת לְמַטָּה,
 הִיא חִיר"ק, וְאִם הִיא לְמַעְלָה הִיא חִל"ם,
 כְּשֶׁהִיא בְּאַמְצַע הוּא שׁוּר"ק. אִם הִיא
 לְמַעְלָה, מְרָאָה שְׂמַתְנַבְרַת הָאֵשׁ שֶׁהוּא
 חַם וְיִבֵּשׁ וְהוּא קַל, שְׁעָלִיו נֶאֱמַר זֹאת